

det og venter, til han er færdig, uden at der i den Anledning sker nogen som helst Ulemper. Men hvad der er Ret for Entreprenøren, er virkelig ikke Uret for Arbejderne, ogsaa for dem er Forudsætningerne bristet, og Raamaterialerne eller Varerne, de skal bruge for at genfremstille Arbejdskraften, Fødevarer og Klædevarer, er blevet dyrere, saa Forudsætningerne er ganske anderledes end tidligere. Det ærede Medlem fra Guldager drog en Sammenligning mellem den højtærede Statsminister og den engelske Minister Lloyd George. Jeg skal ikke fortsætte med Sammenligningen mellem de tre store Statsmænd, det ærede Medlem fra Guldager, den højtærede Statsminister og den engelske Minister. Jeg er ikke i Tvivl om, hvilken af de tre, det ærede Medlem anser for den største. Men jeg vil dog gerne rette en Tak til Statsministeren for den Maade, han tog denne Sag paa. Det var ikke, fordi Lloyd George opnaaede saa forfærdelig meget ved sin Mægling, han opnaaede jo mest ved at give efter, og det kan maaske siges, at den danske Statsminister opnaaede lige saa meget som den engelske. Men den Maade, hvorpaa Statsministeren løste Spørgsmaalet, synes mig i alt Fald god og forsvarlig, og den fortjener Ministeren Tak for. Hvis det ærede Medlem fra Guldager vil anvende Magtmidler, naar han kommer til Magten, maa han gaa andre Steder hen end til Arbejderne. Naar det ærede Medlem taler, har man undertiden en Fornemmelse af, at han længes efter at komme til, det er, som om han synes, det varer lovlig længe, og at han længes efter at kunne komme til at tage fat saa snart som mulig, med eller uden det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Men skulde det ærede Medlem nogen Sinde komme i den Situation, at han kan anvende Magtmidler, vil jeg meget fraraade ham at bruge dem, som han øjensynlig tænkte paa i sin Tale. Prøvede han paa det, vilde der være stærke Kræfter, der hurtigst muligt fejede ham til Side. Jeg kan gerne tilføje, at jeg haaber aldrig, at Arbejderne her i Landet lader sig tvinge, lader sig piske til Arbejdspladsen, før Overklassen ogsaa bliver pisket dertil. Der bør være Lighed for alle. Det maa man dog have lært af de senere Aars Udvikling, at Arbejderne ikke kan nøjes med mindre end fuld Lighed med Overklassen her i Landet og i andre Lande.

Der siges saa, at der mangler Arbejdsmod, og hvis man siger det i al Alminde-

lighed, er jeg ikke tilbøjelig til at give dem Ret, der mener, at der mangler Arbejdsmod. Den danske Nation er ikke nogen energisk Nation. Naar man her i Landet træffer en virkelig energisk Mand, har han i Regelen fremmed Blod i sine Aarer eller er af semitisk Afstamning. Man har et vist højeste Ideal her i Landet, nemlig at blive Pensionist, naar man er 40 Aar. Det er det højeste, man kan tænke sig. Gaar man paa vore Kirkegaarde, kan man undertiden se, at der paa Gravstenene staar: Her hviler Pensionist Petersen eller Sørensen. Det højeste, man kan sige om den Mand, er, at han naaede at blive Pensionist. Og hvis man giver en Stil i Skolen, skriver en stor Del af Drengene, at de gerne vil have noget fast, der kan ende med Pension, og Pigerne skriver, at de vil giftes med en Mand i Uniform og paa fast Gage, helst en Løjtnant. Det er Maalet for den danske Nation, og det tyder ikke paa stor Energi. Det er da ikke at vente, at der skulde være noget stærkt Arbejdsmod i et saadant Folk, og hvis man i Almindelighed vil sige, at der mangler Arbejdsmod, skal jeg ikke modsige det. Men jeg vil sige, at det gælder ikke særlig Arbejderne, det gælder i højere Grad Overklassen. Jeg anførte i Gaar forskellige Udtalelser om, at danske Arbejdere er raskere paa Haanden end de udenlandske, og det kunde for Resten den sunde Fornuft sige. I de Lande, hvor Arbejderne har været i Krig i 5 Aar, er de selvfølgelig i høj Grad afvænnede med at arbejde, og i de Lande, hvor Folk har sultet i 5 Aar, er selvfølgelig Arbejderne ogsaa svækkede saaledes, at de ikke kan udføre saa meget Arbejde som Arbejderne i de Lande, hvor man ikke har været i Krig. Naar der klages over, at den danske Industri ikke kan konkurrere med den tyske for Øjeblikket, er det ikke paa Grund af Arbejdslønnen eller paa Grund af Arbejdernes Ydeevne, Arbejderne yder ikke nær saa meget Arbejde i Tyskland i Øjeblikket som i Danmark. Det kan man hurtig overbevise sig om ved at være dernede, og det kan ogsaa ens sunde Fornuft sige. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) forleden sagde, at Arbejdslønnen er højere i Danmark end i Tyskland. Nej, der er andre Grunde, der gør, at vor Industri daarligt kan konkurrere med den tyske i Øjeblikket. Der er saaledes Markkursen, og den kan Arbejderne dog ikke gøre noget for. Paa den anden Side er der af